

36

ZARZĄDZENIE Nr 10 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1962 r.

w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami.

Na podstawie § 9 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1962 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą wypłat z bezosobowego funduszu plac na rzecz osób fizycznych za wykonanie doraźnych usług polegających głównie na osobistej pracy, dla których ze względu na przejściowy charakter i niewielkie rozmiary nie jest przewidziane zatrudnienie w planie zatrudnienia.

2. Wypłaty określone w ust. 1 obejmują:

- 1) honoraria i wynagrodzenia za wszelkie prace twórcze i autorskie,
- 2) wynagrodzenia za prace projektowe oraz prace o charakterze technicznym i ekonomicznym,
- 3) wynagrodzenia za ekspertyzy, konsultacje, porady i oceny opracowań technicznych lub ekonomicznych,
- 4) wynagrodzenia za inne prace doraźne,

uznane na podstawie obowiązujących w danej jednostce przepisów i instrukcji za płatne z bezosobowego funduszu plac.

§ 2. 1. Usługi określone w § 1 mogą być powierzone:

- 1) pracownikom własnym, jeżeli praca zlecona nie wchodzi w zakres obowiązków służbowych pracowników zatrudnionych w danej jednostce i wykonywana jest poza normalnymi godzinami służbowymi,
- 2) innym osobom fizycznym.

2. Udzielenie zlecenia na wykonanie usługi pracownikowi jednostki nadrzędnej może nastąpić jedynie po uzyskaniu pisemnego zezwolenia kierownika jednostki nadrzędnej; zezwolenie to powinno określać sumę, jaka może być wypłacona pracownikowi jednostki nadrzędnej za wykonanie usługi.

3. Pracownicy jednostki, która zleciła wykonanie usługi, nie mogą przyjmować do wykonania od jednostki przyjmującej zlecenie całej lub części powierzonej pracy zleconej.

4. Uprawnienia w zakresie zlecenia usług należą do kierownika danej jednostki. Kierownik nie może przekazywać tych uprawnień innym pracownikom w stosunku do usług, których wartość przekracza 2.000 zł.

§ 3. 1. Przy obliczaniu należności za usługi, na które określone są stawki wynagrodzenia, stawka przyjęta do obliczenia nie może przekroczyć 200% obowiązującej stawki.

2. W razie wykonywania usług, na które nie ma ustalonej obowiązującej stawki, należność nie może przekroczyć kwoty uzyskanej z przemnożenia ilości godzin potrzebnej do wykonania usługi przez podwójną stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach niezbędnych do wykonania tej usługi.

3. Stosowanie podwyższonych stawek, o których mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wówczas, gdy powoduje to obniżenie kosztów wykonania usługi w stosunku do kosztów, jakie byłyby poniesione w razie zlecenia usługi odpowiedniemu przedsiębiorstwu.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie obowiązują przy ustalaniu wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji, za prace projektowe, za szkolenie oraz za prace twórcze i autorskie. Wynagrodzenia te powinny być zgodne z obowiązującymi stawkami.

5. Wynagrodzenia za udział w posiedzeniach i w pracach komisji mogą być wypłacane jedynie w tych przypadkach, gdy posiedzenia i prace komisji zostały na podstawie obowiązujących przepisów uznane za płatne.

6. Wypłata należności następuje po pisemnym stwierdzeniu, że usługa została wykonana zgodnie ze zleceniem. Stwierdzenie stanowiące podstawę wypłaty nie może zawierać żadnych zastrzeżeń.

§ 4. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym zarządzeniem, a w szczególności:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 lipca 1950 r. w sprawie trybu zlecenia wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 17, poz. 194),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 43 z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie przeliczenia dotychczasowych stawek plac na nowe stawki plac (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 5, poz. 26).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 12 stycznia 1962 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie branżowych warunków dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. W branżowych warunkach dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie branżowych warunków dostaw pie-